

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA

15011 *Reial decret 595/2019, de 18 d'octubre, pel qual es modifica el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret 1776/2004, de 30 de juliol.*

Aquest Reial decret modifica el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret 1776/2004, de 30 de juliol, en matèria d'acreditació de la residència per part de fons de pensions i institucions d'inversió col·lectiva a l'efecte d'aplicar determinades exempcions.

La lletra c) de l'article 14.1 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, estableix l'exempció dels interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis, així com dels guanys patrimonials derivats de béns mobles, amb certes excepcions, sempre que aquestes rendes siguin obtingudes sense la mediació d'un establiment permanent per residents en un altre Estat membre de la Unió Europea o per establiments permanents d'aquests residents situats en un altre Estat membre de la Unió Europea.

En el cas de rendes obtingudes per fons de pensions o institucions d'inversió col·lectiva residents a la Unió Europea, l'aplicació efectiva d'aquesta exempció pot trobar obstacles com a conseqüència de les dificultats per acreditar la residència d'aquestes entitats o dels seus membres, atès que no és infreqüent que tant els fons de pensions com les institucions d'inversió col·lectiva no tinguin personalitat juridicofiscal en les seves jurisdiccions d'origen, la qual cosa pot ocasionar que les autoritats fiscals d'aquestes jurisdiccions no els concedeixin certificats de residència fiscal.

Amb la finalitat de superar aquests obstacles, aquest Reial decret afegeix una nova disposició addicional tercera al Reglament de l'impost sobre la renda de no residents per la qual s'estableix un règim especial d'acreditació de la residència a l'efecte d'aplicar l'exempció que preveu l'article 14.1.c) del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

Aquest Reial decret, de conformitat amb el que preceptua l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, s'ha elaborat amb adequació als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Aquest Reial decret es dicta en exercici de l'habilitació legal que conté la disposició final segona del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, així com en exercici de la potestat reglamentària general del Govern de conformitat amb el que estableixen l'article 97 de la Constitució i l'article 22 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, i a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

Aquest Reial decret consta d'un article únic i dues disposicions finals.

L'article únic modifica el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents.

La disposició final primera regula el títol competencial.

La disposició final segona fixa l'entrada en vigor del Reial decret.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 18 d'octubre de 2019,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents.*

S'afegeix una disposició addicional tercera al Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret 1776/2004, de 30 de juliol, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tercera. *Acreditació de la residència per part de fons de pensions i institucions d'inversió col·lectiva a l'efecte d'aplicar determinades exempcions.*

1. L'acreditació de la residència a l'efecte d'aplicar l'exempció que preveu la lletra c) de l'article 14.1 de la Llei de l'impost es pot efectuar de conformitat amb el que estableix aquesta disposició addicional quan les rendes les obtingui alguna de les entitats següents:

a) Fons de pensions equivalents als que regula el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, o establiments permanents d'aquests fons de pensions.

Es consideren fons de pensions equivalents les institucions de previsió social que compleixin els requisits que estableix la lletra k) de l'apartat 1 de l'article 14 de la Llei de l'impost.

En tot cas es consideren fons de pensions equivalents les institucions de previsió social que regula la Directiva 2016/2341 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de desembre de 2016, relativa a les activitats i la supervisió dels fons de pensions d'ocupació.

b) Institucions d'inversió col·lectiva que regula la Directiva 2009/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris.

c) Institucions d'inversió col·lectiva alternatives sotmeses a un règim d'autorització, registre o supervisió administrativa i gestionades per gestores de fons d'inversió alternatius regulades per la Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, relativa als gestors de fons d'inversió alternatius i per la qual es modifiquen les directives 2003/41/CE i 2009/65/CE i els reglaments (CE) núm. 1060/2009 i (UE) núm. 1095/2010.

2. Quan les entitats que esmenta l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional no tinguin la consideració d'entitats en règim d'atribució de rendes, l'acreditació de la residència s'ha d'efectuar de la manera següent:

a) Si es tracta d'un fons de pensions diferent dels que preveu el tercer paràgraf de la lletra a) de l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional, mitjançant una declaració formulada pel seu representant en la qual es manifesti el compliment dels requisits legals, amb el contingut i ajustada al model que estableixi la ministra d'Hisenda. Aquesta declaració té un termini de validesa d'un any a partir de la data de l'expedició.

Si es tracta d'un fons de pensions dels que preveu el tercer paràgraf de la lletra a) de l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional, mitjançant un certificat emès per l'autoritat competent de l'Estat en què la institució estigui establerta, en el qual, juntament amb la seva naturalesa de fons de pensions d'ocupació autoritzat o registrat a l'empara de la Directiva 2016/2341, consti la denominació completa de la institució, el seu domicili, l'Estat en què està establerta i la data de la seva autorització o el seu número de registre administratiu. L'autoritat competent és l'encarregada de l'autorització, del registre o de la supervisió de la institució.

En tot cas es considera que els fons de pensions a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional no són entitats en règim d'atribució de rendes.

b) Si es tracta d'una institució d'inversió col·lectiva de les que preveu l'apartat 1.b) d'aquesta disposició addicional, mitjançant un certificat emès per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen de la institució, que ha de tenir el mateix contingut, excepte pel que fa al motiu de la seva emissió, que el model de certificat d'OICVM que preveu l'annex II del Reglament UE núm. 584/2010 de la Comissió, d'1 de juliol de 2010, pel qual s'estableixen disposicions d'aplicació de la Directiva 2009/65/CE. L'autoritat competent és la designada de conformitat amb el que preveu l'article 97 de la Directiva esmentada.

c) Si es tracta d'una institució d'inversió col·lectiva de les que preveu l'apartat 1.c) d'aquesta disposició addicional, la residència s'ha d'acreditar mitjançant algun dels mitjans següents:

1r Un certificat emès per l'autoritat competent de l'Estat en què la institució estigui establerta, en el qual consti la denominació completa de la institució, el seu domicili, l'Estat en què està establerta, la seva forma jurídica, i, si s'escau, la data de la seva autorització o el seu número de registre administratiu, així com el fet d'estar gestionada per una entitat gestora, o autogestionada, autoritzada d'acord amb la Directiva 2011/61/UE, i la denominació i el domicili de l'entitat gestora. L'autoritat competent és l'encarregada de l'autorització, del registre o de la supervisió de la institució.

2n Una declaració formulada pels representants de la institució o de la seva entitat gestora, en la qual consti, a més de la informació a què es refereix el número 1r anterior, la denominació social i el domicili de l'entitat dipositària, ajustada al model que estableixi la ministra d'Hisenda. Aquesta declaració té un termini de validesa d'un any a partir de la data de l'expedició.

Els certificats que esmenta aquest apartat tenen una validesa indefinida llevat que es produeixi alguna modificació en les dades consignades, cas en què s'ha de comunicar aquesta circumstància a l'entitat encarregada d'aplicar l'exempció, i a partir d'aquell moment deixa de tenir validesa i és necessari un nou certificat.

3. Quan les entitats compreses a les lletres b) i c) de l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional establertes als estats als quals es refereix l'exempció que preveu la lletra c) de l'article 14.1 de la Llei de l'impost tinguin la consideració d'entitats en règim d'atribució de rendes, l'exempció s'aplica als seus membres en els termes següents:

L'entitat perceptora de les rendes pot determinar la residència dels seus membres de conformitat amb el que disposen els annexos I i II de la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat.

L'exempció s'ha d'aplicar en funció del percentatge de participació en l'entitat que correspongui als seus membres amb dret a l'exempció a 31 de desembre de l'any anterior a aquell en què s'obtinguin les rendes.

La condició que es tracti d'una entitat en règim d'atribució de rendes així com el percentatge de participació dels membres a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'acreditar mitjançant una declaració efectuada pel representant de la institució o de la seva entitat gestora, amb el contingut i d'acord amb el model que estableixi la ministra d'Hisenda.

Les entitats compreses en aquest apartat han d'acreditar la residència de la manera que preveuen les lletres b) o c) de l'apartat anterior, segons que correspongui.

4. La manera d'acreditar la residència que estableix aquesta disposició addicional per a les entitats i respecte de les rendes exemptes a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional és aplicable a l'efecte de fer efectiva

l'exempció per part de les persones o entitats obligades a retenir o, si s'escau, davant l'Administració tributària, independentment del que disposin les ordres ministerials reguladores dels procediments aplicables, els resums anuals de retencions i les declaracions informatives, relatius a les rendes esmentades.»

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret s'aprova a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Oviedo, 18 d'octubre de 2019.

FELIPE R.

La ministra d'Hisenda,
MARÍA JESÚS MONTERO CUADRADO